СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
РІК I. Ч. 10. Джерзі Сіті, Н. Дж., четвер, 15-го січня 1942. No. 10. Jersey City, N. J., Thursday, January 15, 1942. VOL. I.
ТРИ ЦЕНТИ в Злучених Державах Америки. ПЯТЬ ЦЕНТІВ за границею Злучених Держав Америки. Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. 4-0807 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA. FIVE CENTS ELSEWHERE

Аліянтські й Голяндські Летуни Збомбардували Біля Борнео 2 Японські Кружляки і 2 Вантажні Кораблі – Спільна Военна Оборона Мексика і Злучених Держав

ПРЕЗИДЕНТ ПОКЛИКУЄ КРАЄВУ ВОЄННУ РОБІТНИЧУ РАДУ

ВАШИНГТОН. — Президент Рузвелт, стверджуючи, що „державний інтерес вимагає безнастанної тяглости в праці для успішного ведення війни", видав урядовий розпорядок, яким покликав до життя Краєву Воєнну Робітничу Раду, на чолі якої станув Вилйєм Г. Дейвіс, нюйорський адвокат та голова Краєвої Розємчої Оборонної Ради. Нове тіло має великі повновласти, бо його завданням буде пильнувати, щоб припинено всякі свари в юніях, непорозуміння між працедавцями й робітниками й т. п. В склад ради, крім В. Дейвіса, входять як представники загалу: д-р Френк П. Ґреґем, ректор університету Норт Каролайна, Вейн Л. Морз, голова правничого факультету ореґонського університету, Джордж В. Тейлор, професор економії на Пенсильванійськім університеті. З працедавців покликані: Алберт В. Ґовкс, голова Торговельної Палати, Джордж Д. Лефем, голова американсько-гавайської корабельної компанії, Е. Дж. МекМілян та Волтер С. Тіґл. Робітництво заступлене в раді такими людьми: Томас Кенеді, секретар Майнерської Юнії (КПО), Джордж Міні, секретар-касієр Американської Федерації Праці, Р. Дж. Томас, голова Юнії Автомобілевих Робітників (КПО) з Дітройт, Міш., та Метю Волф, заступник голови АФП з Ню Йорку.

АМЕРИКАНСЬКО-МЕКСИКАНСЬКА ОБОРОННА КОМІСІЯ

ВАШИНГТОН. — З Білого Дому повідомляють, що в ціли успішної оборони північно-американського континенту створено американсько-мексиканську оборонну комісію, якої завданням буде координувати всі зусилля обох урядів у згаданому напрямі. Повідомлення про цю комісію прийшло три дні перед отворенням пан-американської конференції в Бразилії та безпосередно по офіційних кроках мексиканського уряду в справі зірвання дипльоматичних зносин з Державами Осі. Створення цеї комісії має велике політичне значіння та фактично опреділяє Мексико по стороні Америки у війні з тоталітарними державами.

19 АМЕРИКАНСЬКИХ ДЕРЖАВ ПІДДЕРЖУЄ ЗЛУЧЕНІ ДЕРЖАВИ

РІО ДЕ ЖАНЕЙРО (Бразилія). — Хоч пан-американська конференція не відкрила ще своїх нарад, проте вже тепер можна сказати, що 19 середно- та полуднево-американських держав стоїть всеціло по боці Злучених Держав у війні проти тоталітарних держав. Одинока лиш Арґентина, як доносять, ставиться холодно до пропонованого зірвання дипльоматичних зносин з Державами Осі, а Чіле вагається щодо своєї політики. Арґентинський міністер Енрік Руіз-Ґвіназу ще не прибув, а його отягання з їздою пояснюють тим, що Арґентина не хоче зривати звязків з Німеччиною й Італією. Як доносять, американська делеґація, ведена Сомнером Велесом, зміряє до того, щоб всі американські держави зірвали дипльоматичні зносини з Державами Осі.

ВАН МУК НА ВІДВІДИНАХ У ВАШИНГТОНІ

САН ФРАНЦІСКО (Кал.). — Коли навіть японцям і вдасться загарбати Нідерляндську Східну Індію, то вони там знайдуть лиш „обсмалену землю". Таке сказав д-р Г. Й. Мук заступник ґубернатора Нідерляндської Східної Індії по своїм приїзді до Сан Франціско, звідки негайно вибирається до Вашингтону, на офіційні наради з американським урядом. Він твердив, що голяндці, коли цего буде потрібно, понищать всі нафтові поля та не оставлять нічого японським наїздникам.

ЕСПАНСЬКИЙ АМБАСАДОР ЗАПЕРЕЧУЄ НІМЕЦЬКУ КОНТРОЛЮ

ВАШИНГТОН. — Еспанський амбасадор Хуан Франціско де Карденас повідомив департамент стейту, що ґазетні писання про це, начеб то еспанська амбасада у Вашинґтоні була під контролею й надзором німців, не відповідають правді. Він твердив, що він як амбасадор ніколи не дозволив би на це, щоб під його боком діялися подібні речі, які вийшлиб на шкоду Злученим Державам.

АМЕРИКАНСЬКІ ФИЛИПИНЦІ ПЛЯНУЮТЬ ЕКСПЕДИЦІЙНІ ВІЙСЬКА

САН ФРАНЦІСКО (Кал.). — Капітан Маріяно С. Сулит, який служив під командою ґен. Доґласа МекАртура, заявив, що американські филипинці плянують орґанізування військових відділів для боротьби з японцями та їх союзниками, оскільки на таку акцію дасть дозвіл департамент війни. Він твердив, що в Америці та Гаваях можна зорґанізувати 70,000 до 100,000 филипинців, які готові станути в ряди армії, щоб воювати проти японського наїздника.

ЯПОНЦІ ПРОДОВЖАЮТЬ АТАКИ НА ФИЛИПИНАХ

ВАШИНГТОН. — З головної кватири військ ґен. МекАртура повідомляють, що японці повели нові наступи проти американсько-филипинських позицій на Лузоні та відновили бомбардування літаками. Департамент війни подає, що американська артилерія відбиває японські наступи з великими для наїздника втратами. Комунікат рівнож згадує, що завзята артилерійська стрілянина продовжується на цілому фронті. З того виходить, що японці стараються змусити оборонців Лузону до піддачі, одначе їх заходи в тому напрямі не вдаються. Що більше, японці, як здається, хочуть чимскорше захопити Филипини, не зважаючи на великі втрати в людях та матеріялі.

ЗГОРІВ АМЕРИКАНСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ КОЛО АЛЯСКИ

ВАШИНГТОН. — Департамент війни повідомляє, що біля берегів Аляски згорів військовий перевозовий корабель „Клівдон", який мав 7,314 тон поемности. В комунікаті не згадується, з чого повстав огонь, а лише подано, що вся залога вийшла ціло та що вогонь не повстав „в наслідок ворожого діяння". Від кількох днів не чути нічого про операції японських субмаринів проти американських кораблів на Пацифіку.

СІНҐАПУР ВИКЛЮЧАЄ АМЕРИКАНСЬКОГО РАДІЄВОГО КОРЕСПОНДЕНТА

НЮ ЙОРК. — Офіційні чинники радієвої компанії „Коломбія Бродкестінґ Систем" потвердили, що британські власти в Сінґапурі заборонили їх кореспондентови Сесилеві Бравнові, послуґуватися радієм та доносити до Америки про події в Сінґапурі. Британські чинники закидують Бравнові, що його кореспонденції є „шкідливими" для моралі народу в Сінґапурі. Далі вони кажуть, що Сесил Бравн за останні місяці забрав таке становище, за яке його далі не можна було толерувати як уповноваженого кореспондента. Як відомо Сесил Бравн був видалений з Риму італійським урядом, звідки удався до Сінґапуру. У своїх звідомленнях він часто критикував військову та цивільну адміністрацію Сінґапуру в обличчі японського наїзду. В останній своїй статті в журналі „Лайф" Бравн написав, що Сінґапур є цілковито неприготований ні фізично ані теж ментально до війни. В заключенні він твердив, що т. зв. „сінґапурська ментальність" була рішаючим фактором в японському рішенні наїхати збройно на Малайський Півостров.

УШКОДЖЕННЯ ДВОХ ЯПОНСЬКИХ КРУЖЛЯКІВ

БАТАВІЯ. — Аліянтські літаки своїми бомбами поцілили два японські кружляки і два транспортові кораблі. Боротьба з японцями біля маленького острівця, лежачого коло великого острова Борнео, ведеться далі. На тім прибережнім острівци лежить найбільший нафтовий центр цілої Нідерляндської Індії. Боротьба також ведеться на побережжях острова Целебес.

БРИТІЙСЬКІ ВІЙСЬКА ШТУРМУЮТЬ ГАЛЬФАЯ ПАС

КАЙРО. — Британські війська розпочали загальну офензиву проти Гальфая Пас, що лежить на границі Лібії і Єгипту. Цей Пас є дуже укріплений і німці уважали його за свою африканську „лінію Зіґфріда". Але британці обійшли ту лінію і пустились на кількасот миль в середину Лібії. Німці й італійці замкнулись в тих укріпленнях і оборонялись дотепер. Але британці тепер рішили ті укріплені позиції взяти приступом. Взяті в полон вязні говорять, що внутрі тих укріплених позицій панує голод і брак амуніції.

КИТАЙЦІ ЗНОВ ОСЯГНУЛИ ПЕРЕМОГУ

ЧУНКІНҐ. — Китайська армія в околицях Чанґша повела останній наступ на японські війська і знов віднесла велику перемогу. Японці втратили лише в убитих 8,000 війська. Решта японців в переполоху втекла. Розгром був цілковитий. Китайці взяли також багато матеріялу. Японці там мали біля сто тисяч війська, з чого половина згинула в бою.

ПІД ОБСТРІЛОМ.—Королівська палата в Банґкоку, столиці Тайленду (Сіяму), що над ним тепер панують японці. Американці, що служать добровольцями в британській повітряній фльоті, зробили ононі повітряний рейд на летничі майдани недалеко цього міста й спричинили там поважні пожари.

АДМІРАЛ ГАРТ В НІДЕРЛЯНДСЬКІЙ ІНДІЇ

БАТАВІЯ (Нідерляндська Індія). — Американський адмірал Томас Гарт прибув до одного міста на острові Яві, належачому до Нідерляндів і там створив свою головну кватиру. За порозумінням аліянтів адмірал Гарт командуватиме не лиш всіма морськими силами Америки на Далекім Сході, але також всіма морськими силами аліянтів, себто британців, нідерляндців, австралійців, китайців. Адмірал Гарт прибув до Яви з Манілі в американській субмарині. Подорож забрала один тиждень. Він сам є знавцем всіх способів війни, включаючи субмаринової. На острові Яві створить свою головну кватиру теж британський ґенерал Вейвел, який є головним вождом всіх сухопутних сил аліянтів на Далекім Сході. До головної команди увійде також командант нідерляндських сил.

АВСТРАЛІЯ ДОМАГАЄТЬСЯ ГОЛОСУ В ПРОВОДІ

МЕЛБОРН. — Австралійська воєнна рада одержала відповідь від премієра Чорчила, в якій Чорчил обіцяє Австралії голос у проводі і кермі аліянтськими збройними силами на Далекім Сході. Цього домагався австралійський уряд, бо Австралія внаслідок японських успіхів на Филипінах і Малаї починає проявляти занепокоєння й починає підозрівати, що Малаї і база Сінґапор не дістали належних скріплень перед вибухом конфлікту.

РОЗКОЛ У НІМЕЦЬКІМ ПРОВОДІ

ЛОНДОН. — В достовірних джерелах говорять, що розкол в німецькім мілітарнім проводі таки існує і він навіть глибший, ніж це думали в перших днях. Віце-адмірал Деніц, що командує німецькими субмаринами, зробив оскарження на свого команданта головного адмірала Редера, що він зле інформував німецький нарід відносно субмаринових вислідів і приписував субмаринам далеко більші успіхи, ніж вони могли осягнути. В той спосіб адмірал Редер викликував у німецькім народі хибні оптимістичні настрої. Також адмірал Редер запевняв німецький нарід, що німецькі затоплені субмарини є відразу заступлені новими німецькими субмаринами, а це неправда. Вкінці він закинув свому командантови це, що той нічого не робив, коли німецька тайна поліція і ґітлерівська ґвардія арештувала субмаринових моряків, коли ті, змучені і знервовані підводною війною, робили найменшу терпку заввагу на адресу націстичної партії. В лондонських достовірних колах говорять, що Ґітлер усунув не лиш команданта німецьких збройних сил, маршала Бравхіча, але й шефа всіх збройних сил, маршала Кайтеля.

НАЦІ АРЕШТУЮТЬ НОРВЕЖСЬКИХ СТАРШИН

БЕРЛІН. — Німецькі окупаційні власти в Норвеґії почали на широку скалю арештувати бувших норвежських сухопутних і морських старшин, та летунів. Причина арешту та, що ті старшини втікали до Анґлії і там вступали до норвежської армії, щоб продовжати боротьбу з німцями.

ІМЕНУВАННЯ МІХАЙЛОВИЧА МІНІСТРОМ

ЛОНДОН. — Югославський уряд у Лондоні зробив своїм воєнним міністром ґенерала Драґу Міхайловича, повстанчого сербського команданта, що далі продовжає повстанчу війну з німецько-окупаційними військами на території Сербії. Той ґенерал Міхайлович вславився великим спритом і відвагою. Обчисляють, що під його владою знаходиться 20,000 квадратових миль Югославії. Хоч німці й італійці нераз робили в гори експедиції, щоб розбити його армію, це їм ніколи не вдалось. Югославський уряд в Лондоні заявив, що цей ґенерал Міхайлович через радіо виголосить присягу, звязану з його новою міністеріяльною позицією.

БРИТІЙСЬКІ ВТРАТИ ЧЕРЕЗ НЕОБЕРЕЖНІСТЬ

БАТАВІЯ (Нідерляндські Індії). — В місті Пенангу, Малая, попало в руки японців 15 нерозпакованих британських літаків, а також 50 британських барок, наладованих циною. Сталось це тому, що цивільні місцеві робітники з хвилею наїзду японських бомбовиків повтікали і забули виконати те, що їм було приказано. Японські бомбовики машиновими крісами сікли цивільне населення так, що місто було завалене трупами.

ІРЛЯНДІЯ НЕ ХОЧЕ ВІЙНИ

ДАБЛИН. — Ірляндський премієр Імон Де Валера заявив, що Ірляндія дотепер не склонилась ні на один воюючий бік і задумує далі вдержати невтральність. Вона буде боротись лиш тоді, коли буде кимсь нападена.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays by the Ukrainian Press and Book Company, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Письменний текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед появою числа, в котрім оголошуючий хоче мати своє оголошення.

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

З Канади належить псилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

ЯК ДОВГО?

Останнього тижня американський уряд і американська преса дістали кілька замітних звідомлень щодо найважнішої в даний мент справи: ведення другої світової війни.

Представник Обєднаних Держав подав департаментові війни в Вашинґтоні рапорт, що до 1. грудня 1941. року Німеччина втратила в Росії 1 міліон і 250 тисяч вояків та 25,000 офіцирів і що з її 21 панцирних дивізій, які вона вживала в Росії, 12 зовсім розбиті.

Рапорт подав далі докази на те, що серед німецьких військ панують недуги, голод і незгода, що деморалізація поступила так далеко, що деякі ґенерали й адмірали роблять заговори на повалення уряду й запропонування аліянтам миру.

Цей рапорт потверджується з ріжних інших жерел. Можна найти потвердження його навіть в офіціяльній німецькій радіовій пропаґанді, яка тепер зовсім не скриває важливого положення німецьких військ у Росії.

Такі вістки легко можуть найти непоміркованy віру в широких масах аліянтських країв, бо вони йдуть по лінії бажань скорого й переможного закінчення теперішньої війни. Власне тому, що населення зовсім природно буде давати схильне вухо таким донесенням, воно може дуже легко посунутися в цій справі задалеко.

Що в теперішній воєнній ситуації для Обєднаних Держав є певні рішучо потішаючі факти, це правда, одначе з цього не можна ще робити висновку, що війна певно закінчиться в короткому часі. Власне нова націстична пропаґанда, що виразно признає важливе положення німецьких військ у Росії, вказує на те, що так звана німецька воєнна мораль ще далека від заломання: якби їй справді грозило заломання, то радіо не рішилося би на такі ризоковні признання. Німеччина рішучо понесла поважні удари, але з цього це не виходить, що вона находиться близько заломання. З її стану не можна робити певного висновку, що вона вже скоро скінчиться.

Противно, факти вказують на те, що вона правдоподібно потягнеться ще довго. Так принаймні каже й той самий американський департамент війни, що дає до публичного відома рапорт про німецькі втрати. Він стоїть на становищі, що краще бути приготованим на гірше, ніж з гарних донесень робити рішучі висновки згідно зо своїми бажаннями.

Чому це не порадно робити, звісно: бо людина, що легко дається задурити пустими надіями, попадає потім у розпуку, коли побачить, що її гарні надії не здійснюються. Краще сподіватися довгої війни бути готовим ще на преріжні удари, поки буде досягнена остаточна перемога. Замісць балакати пусте про близький конець війни, краще робім роботу для приготовання краю хочби до найдовшої війни. Перемога все є по тій стороні, що ще воює, коли друга сторона вже далі не може.

КЛОПІТ ЧЕРЕЗ МИЛЬНИЙ ПЕРЕКЛАД НА АНҐЛІЙСЬКУ МОВУ СЛОВА „НАЦІЯ"

(Для „Свободи").

Американські й канадійські українці мабуть аж тепер поважно застановляються над тим, як то легко можна набавити собі клопоту навіть через таке, що без глибшої застанови, у минувшині, перекладали українські слова „нарід'' і „нація'' анґлійським словом „нейшон", а слова „народний" і „національний'' — анґлійським словом „нейшнал". Для українця слова „нарід'' і „нація" однозначні. Тільки, що перше зовсім рідне, а друге запозичене з латинської мови. Так само й слова „народний" і „національний" для українця однозначні. Та українське слово „нація" тільки зверхньою формою подібне до анґлійського слова „нейшон", а значінням зовсім відмінне. Американець і британець вживають слова „нейшон" в щоденній розмові й журналістиці в значінню того, що по українськи називаємо „державою". Значить, що українці повинні перекладати своє слово „держава" словом „нейшон" по анґлійськи, але не слова „нарід" і „нація"! Слова „нарід" і „нація" треба переложувати на анґлійську мову словами „ей піпл'' (a people). Так правильно, а тоді не буде непорозуміння.

Через мильну подібність між українським словом „нація" та анґлійським словом „нейшон" перші українські переселенці до Злучених Держав і Канади, не знаючи добре анґлійської мови, приняли анґлійське слово „нейшон" в значінню „нарід-нація". І через те навіть мильно поназивали деякі свої товариства. Наприклад, назвати якусь там пекарню „Юкрейнієн Нейшонал Бейкері" чи щось подібне, ще сяк-так ввійшлоб у мирних часах, але в часі війни, коли навіть і на деякі слова глядять з підозрінням, то ліпше придержуватись таки зовсім точних перекладів, особливо таких слів, як „нація'' та „національний". От навіть і в самій анґлійській назві „Українського Народнього Союзу" — „Юкрейнієн Нейшонал Есошіейшон'' — в слові „Нейшонал" деякі людці хотілиб тепер доглянути бодай яких там „білосорочкових" націоналістів... Очевидно, що за таким зазирають головно вороги, українців. І, розуміється, цькують в таких випадках навіть і проти американської чи канадійської установи, якщо вона бере час від часу в оборону теж і поневолений український нарід в Европі.

Хто з нас мав нагоду ходити на виклади по тутешніх університетах з обсягу політичної економії або психольоґії мас, той міг уже в короткому часі пізнати, що професори анґлійського світу вживають слово „нейшон" так, як загально вже принято між анґлійцями, американцями й французами, а саме: в значінню українського слова „держава". Слово „нація" пояснює дуже добре Українська Загальна Енциклопедія на стор 818 у другім томі. Читаємо там: „Нація — у французькій та анґлійській терміньольоґії те саме, що держава". А далі кажеться, що підчас французької революції називано нацією передову та активну й повноправну частину народу, та що „нація" — то те саме, що й нарід. І власне оце третє розуміння слова „нація" загально принялося серед українців. Коли, наприклад, заглянемо до анґлійсько-американського словника „Фанк енд Вогнелс Практикел, Стендард Дикшонері", то побачимо, що там слово „нейшон" пояснене так: „нарід як зорґанізована політична одиниця", тобто нарід в значінню держави. А вже другорядне значіння для анґлійців то: „збірна назва для людей спільного походження й спільної мови, тобто в значінню „нарід''.

Значить: загально для британців й американців „нейшон" — то держава, а для українців слово „нація" — то тільки те, що й нарід. Тож не перекладаймо слова „нація" на анґлійську мову як „нейшон", а в той спосіб оминемо багато неприємности й підозріння. Наприклад, назву „Українська Національна Книганя" переложім правильно по анґлійськи на „Юкрейнієн Піпл'с Бук Стор".

О. Івах, Винніпеґ, Ман.

Як Розуміти Хоробрість Советського Вояка?

Пояснюючи причини хоробрости советського вояка американський журналіст С. Солзберґер в „Н. Й. Таймс" з 4. січня ц. р. пише таке:

„Я переконаний, що серед цього люблячого землю народу існує той сам невгнутий патріотизм, який все передтим існував. Вояк, якого пра-прадід стояв перед Наполеоном під Бородіном в обороні свого краю, тепер стоїть з тих самих причин перед Гітлером. Не думаю, щоб політичні поняття врізувались у його мозок навіть приблизно так, як врізується національний патріотизм".

Іншими словами, не большевизм, не марксівські засади, навчили советського вояка боротись за його землю, тільки вроджений, напів свідомий патріотизм, який казав йому відбивати чужого наїзника, бо той забере йому землю. Ту землю, яка його зродила і його прокормлює, а також забезпечує існування його будучим поколінням. Зі страху за себе і за свій рід, советський вояк проявляє цей свій великий героїзм, а не зі страху, що чужинець знищить комуністичний режім, який, мовляв для нього найбільш до вподоби.

Правда, нині можна завважити, що советський вояк навіть відважніше обороняє свої землі тепер, ніж його батько підчас минулої світової війни, чи його пра-прадід підчас наполеонівської кампанії. Алеж хіба йому тепер не грозить більша небезпека втратити ту землю, ніж грозила в попередних війнах? Хіба попередні наїзники висловлювались щодо цілі свойого походу з брутальнішою відтвертістю, ніж це роблять Гітлер та його співробітники?

Не комуністичний режім навчив советського громадянина патріотизму. Бож марксівська наука, яка в засаді виступає проти патріотизму й каже, що батьківщина робітника там, де він здобуває прожиток, не могла його того навчити. В найкращому випадку, якщоб та наука дійсно проникла серце советського громадянина, вона могла відовчити советського громадянина патріотизму та примітивного ідеалізму. А в ніякому разі тих речей його навчити.

Його патріотизм корінням сягав у його прадідну землю, матір всіх живучих істот. Він боявся її втратити. Найбільше патріотизму советських громадян вчив таки сам Гітлер, який віддавна облизував собі рота на згадку про багацтва на сході і віддавна голосив, що східні народи, які ті території заселюють, це меншевартні, нікчемні народи, які треба вигубити, а їх території заселити вибраною німецькою расою. Націонал - соціялістичні гасла настрожували його увагу і веліли заздалеґідь готуватись до розправи.

Заслуги советського режіму хіба ті, що він ту небезпеку, випливаючу з німецького народу, розпропаґував серед своїх громадян і представляв, що їм грозить. Робив це большевицький режім теж і з власних причин, бо німецька небезпека грозила теж існуванні його самого. Під тим оглядом, безперечно, большевицький режім нічого не занедбав і виконав якслід своє завдання. Але й так треба говорити, а не приписувати нинішнього геройства советських вояків впрост чудодійній силі комуністичних засад та марксизму, зокрема сталінського деспотизму. На взір Солзберґера треба сказати, що нині советський вояк бореться з тих самих причин, що його прапрадід боровся з Наполеоном.

Але які почування нуртують в українськім вояку, що бореться нині в советській армії? Невже він з глупоти бореться, чи може він задурманений большевицькою пропаґандою? — Щоб якслід відповісти на це питання, треба булоб поїхати там, на місце, як це зробив згаданий журналіст Солзберґер, та докладно випитати про це советських вояків українського походження. А що серед нинішних бставин ми цього ніяк зробити не можемо, то залишаються нам лише припущення.

Чому справді український вояк так хоробро бореться в советській армії і своїми грудьми загороджує шлях німецькому воякови? — А може це неправда? Ні, це ствердили не лиш ті, що були по советськім боці, але й ті, що були по німецькім боці. А може понад двацять-літнє панування большевицького режіму цілком винародовило український нарід? — Це неможливе. Коли попередні московські режіми не винародовили його впродовж століть, як міг такого чуда довершити большевицький режім? Зрештою, що український нарід живе і уявляє собою силу, признає сам Сталін, який в заклику до народів в Советах не поминає і українського. А може український нарід справді полюбив большевицький режім, втратив охоту індивідуального господарування, затратив свою прадідну віру і добре почувається під владою комісарів? — Колижбо ті самі комісарі постійно стверджували, що український селянин тяжко привикає до комунізму, не хоче рвати звязків з Богом, і треба його все приборкувати, а навіть виморювати голодом. Це на Україні націоналізм і сепаратизм не давав комісарам спокійно спати. Як можна повірити, щоб з вибухом війни, впродовж одної ночи, настала така переміна?

Лишається вертати до першого припущення, що це мабуть брехня, що український вояк бореться по геройськи. Алеж ні, бо й цей факт стверджений поза всяким сумнівом. Тому мусимо зробити третє припущення: Український вояк у советській армії бореться по геройськи тому, бо знає, що німці йдуть теж по його землю. Це про українську територію, про її багатства, про кольонізацію німцями цілий час не скриваючись, говорив Гітлер, а не про терпіння українського селянина під большевицькою неволею. Ця неволя була тяжка, правда, але український селянин бодай знав, як вона виглядає. Крім того він вже навчився якось з нею боротись; бодай так, аби зовсім не випустити з рук своєї прадідної землі. А націстична небезпека з заходу, яка голосила, що всі інші народи можуть сконати, аби Німеччина, матір цілого світу, могла жити — була для нього невідома. Правда, що та друга небезпека несла зо собою більшу цивілізацію. Це найсвятіша правда. Але хіба вища цивілізація не уявляє собою водночас більшої небезпеки, що поневолення буде ґрунтовніше і сталіше?

Ми віримо в силу українського народу, в його розум і інтуїцію. Ми не можемо ніяк припустити, щоб якийсь його стихійний відрух походив з його національної несвідомости, затурканости, чи засліплености з боку чужої пропаґанди. Бо національна свідомість, елементарний патріотизм — це речі, які люди не вивчують в школі, тільки висисають з матірних грудей, вдихають просто з прадідної землі. Заник такої свідомости рівнавсяб смерті даного народу. Твердити, що якийсь нарід робить щось з масової несвідомости, булоб рівнозначне з твердженням, що той нарід вже перестав жити. А український нарід, не звертаючи уваги на його вікові поневолення, не переставав ніколи жити ні на хвилиночку. Він постійно провадив свою заграничну політику, хоч та політика нераз проявлялась лише стихійною реакцією на певні зносини з чужими народами. Він нераз притишувався, аби одного імперіяліста пустити проти другого. А цілий час він мав одну незмінну ціль — вдержати свої прадідні території, по можности побільшити їх та задержати свої питомо національні культурні цінности, свою питомо - українську душу.

Він теж знає найкраще як реаґувати на нинішні світові події. А ті, що за границею, хоч може деколи нетерпеливляться і хотілиб приспішити певні події, повинні вірити в ґенія українського народу. Він живе і проявиться в повнім блеску тоді, коли це буде для народу найкорисніше. Він думає катеґоріями віків і многих поколінь, а не катеґоріями одного, нині живучого покоління. Тому його потягнення для багатьох з нас такі незрозумілі.

Згідно з обчисленнями, в 1939 р. пересічний американський робітник працював 37.6 годин тижнево і заробляв пересічно тижнево $24.44.

НА СЕЛІ

Повість

(31) М. ШКОЛИЧЕНКА

Мисак знову умовляв її та доводив, що сварка ніколи не може дати добрих наслідків, що пробувши, нарешті, один вечір без сварки хочаб і з ворогом, — зовсім не значить зблизитись з ним, або взяти на себе обовязок конче зблизитись, що Уляна Іванівна й без того не дає о. Миколаю жадного приводу вважати її за ворога і т. д. і т. д. Та як не доводив Мисак, і що не говорив, але панночка стояла на свойому і умов не відміняла.

Тепер Мисак ходив по свойому кабінету і думав думи. Не шкода було йому ні о. Миколая, ні матушки — Марусі Павлівни, а шкода було, що й нього саме, у його власному домі Уляна Іванівна повинна була сваритись, почувати себе незадовольненою, а може ще й ображеною і все по його милости. Правда, у нього був час згодитись на те, щоб Уляна Іванівна не приходила, алеж він не міг зробити цього, бо і в попа дав слово, що конче запросить Уляну Іванівну та ще й з скрипкою. Він розказував о. Миколаю і Марусі Павлівні про той випадок, де і як познайомився з Уляною Іванівною і оповіданням своїм так зацікавив їх, а особливо о. Миколая, що у нього аж очи сяяли з нетерплячки та бажання послухати чарівний спів та музику Уляни Іванівни. А панночку і роздратувало більш над усе те, що вона мусіла не тільки просидіти по приятельськи цілий вечір з о. Миколаєм, а ще навіть співати і грати йому. Колиж, нарешті, згодилась вона на відомих умовах прийти до Максима Петровича, так він наважився ще й запитати вдруге, чи з скрипкою прийде вона, чи без скрипки? Правда, питання висловлене було так нерішучо і так несміливо, що Уляна Іванівна, здалося йому, тільки з жалощів не вилаяла його, бо тай її острий погляд і колюча відповідь: „авжеж з скрипкою, авжеж!" досить свідчили, в якому вона була настрою. Мисак каявся, що вдруге наважився запитати її про скрипку, алеж сказаного вернути було неможна. І чого вона така не задовольнена на о. Миколая, і чому нарешті не захотіла пояснити йому цього? Задавав собі Мисак питання ходячи по свойому кабінету.

Годинник продзвонив першу годину ночи, а Максим Петрович усе ходив по хаті та придумував, як би так зробити, щоб обминути небажану сварку і взагалі полагодити свої відносини до Уляни Іванівни, цієї живої, діяльної людини, яка безперечно може навести його хоч на який небудь шлях корисного діла і поможе йому заглушити в душі той голос, що так докоряє йому останніми часами за таку довгу бездіяльність.

Як не думав, про що не міркував Мисак, алеж ясно бачив, що всі ті думки не доводили ні до чого певного. Не міг він поєднати межи собою таких двох осіб, яких знав занадто мало, занадто поверховно. Правда, це помогло вже йому та і на ділі поможе цілком совісно виправдатись перед обома сторонами в своїй невинности, бо як о. Миколай, так само і Уляна Іванівна нічого поганого не говорили йому одно про другого; тільки й пригадувались йому слова панночки, як говорила вона: „я ніяк не можу зрозуміти, чого він поліз у попи", а потім додала: „та Бог з ним, він не такий уже поганий чоловік" і нарешті самаж повела його і познайомити з батюшкою. Положим, були у неї і деякі мотиви, коли говорила вона про те, що перше ніж знайомитись з людьми, треба спізнатись з сільським начальством, щоб не прийняли за соціялиста...Мисак пригадував тепер усе, що говорила панночка, алеж усі її слова так переплутались тоді у його в голові і так до того ще затуманила його ласкава привітливість батюшки та матушки, що він просто спантеличився, не мав часу подумати гаразд, розміркувати, а через те і їх запросив і дав слово запросити Уляну Іванівну.

Намагався Мисак пригадати і все те, що говорилось у попа, але нічого такого не пригадував він, щоб хоч натякало на які небудь неприємности. Тільки одна фраза й запала йому в голову, що напів жартовливо висловив піп, — Уляна Іванівна, сказав він, дуже мабуть порядна людина, та тільки не можна їй класти пальця в рота, — раптом відкусить. Алеж фраза ця ні тоді, ні тепер не говорила Мисакови нічого. Вона характеризувала тільки Уляну Іванівну, а вже найбільше показувала на те, що межи попом і панночкою були якісь маленькі непорозуміння, або несимпатії, але чи слід же було йому надавати цьому велике значіння? Хібаж не всі люди в очах одно другого порошину бачать?

Довго ще міркував Мисак про завтрішний день навіть і тоді, коли вже ляг у постіль, але міркування скінчилось нарешті глибоким, здоровим сном і Мисак проснувся другого дня аж тільки в восьмій годині ранку.

Пючи чай йому знову спало на думку вчорашнє, та тільки тепер не спинявся він на цьому, бо Улита що хвилини вбігала до нього в кімнату і все прохала то поради то пояснень у куховарських своїх справах, бо вона вже з самого раннього ранку поралась над великим обідом з ріжними пирогами, жареним, вареним та ще якимсь таким солодким, що все забувала, як воно готується та приправляється і бігала до пана розпитуватись. Пан розказував, хоч, правду кажучи, і сам не знав, чи так воно, чи до ладу вийдуть ті панські ласощі, або просто звичайне желе з ягід.

Наблизилась третя година дня, — саме той час, коли повинні були збиратись гості.

(Дальше буде).

Тиждень Війни

(Виготовлено Бюром Урядових Донесень, перекладено та розповсюджено Загальною Радою Американської Єдности).

26 держав, включаючи Злучені Держави, Британію, Росію та Китай, підписали договір, приобіцюючи свої военні й економічні засоби для боротьби проти держав „Осі" та виключаючи будьякий сепаратний мир. Держави підписалися також під „загальною програмою цілей та принципів", виявлених в „Атлянтійському Чартері" Рузвелта-Чорчила.

Підписали декларацію: Австралія, Бельгія, Канада, Коста Ріка, Куба, Чехо-Словакія, Домініканська Република, Сальвадор, Греція, Ґватемаля, Гаїті, Гондурас, Індія, Люксембург, Голяндія, Нова Зеляндія, Нікараґва, Норвеґія, Панама, Польща, Південна Африка та Югославія. Вказується, що декларація може бути „принята іншими країнами, які вже дають, або можуть давати матеріяльну поміч та участь в боротьбі за перемогою над Гітлеризмом".

Военний фронт.

Департамент фльоти доносить про залишення Кавіту; команда армії повідомляє, що японські війська вступили у Манілю, яка на початку тижня була проголошена відкритим містом ґенералом МекАртуром, командантом військ Злучених Дерхав на Далекому Сході. Перед вступом японців американські та филипинські військові частини відступили та всі оборонні установи були вивезені або знищені.

Ґенерал МекАртур раніше доносив, що ворог „немилосердно бомбардував" церкви, шпиталі, монастирі, школи та інші цивільні установи в Манілі після того, як її проголошено відкритим містом, тоді як раніше вони пробували бомбардувати тільки военні заклади. Президент вислав заклик населенню Филипинських Островів, прирікаючи, що їх „свобода буде відвойована та їх незалежність встановлена і збережена..." „На протязі тижня фльота донесла про затоплення ще двох ворожих кораблів та про заатакування трьох нищівників" Злучених Держав, які були тільки легко ушкоджені.

Виробництво для війни.

ОПМ доносить, що призначено для военних цілей $78,212,000,000. Президент сказав на пресовій конференції, що хоч теперішні видатки складають 27 відсотків сподіваного на 1942. рік краевого прибутку в сумі 100 біліонів долярів, виробництво зросте так, що на наступного 1-го липня країна буде витрачати по 50 біліонів долярів річно, або половину усіх прибутків населення.

На запит відносно зеднання виробництва Канади, Британії та Злучених Держав, з можливим наслідком закінчення програми „ленд-ліз" як такої, президент сказав, що военні засоби були сполучені після японського нападу. Справа виплати буде встановлена й буде значно залежати від того, де речі, вислані іншим країнам, були вжиті.

Кораблі.

Морська комісія каже, що завдання — спускати на воду один корабель щодня — досягнуто, та що в другій четвертині 1942. року має бути — два кораблі на день. Комісія перебрала 16 фінських кораблів, які були затримані в портах Злучених Держав. Фльота доносить про спущення на воду одного нищівника, одного корабля-майстерні й одного міноносця та про започаткування ще двох нищівників. Фльота також повідомляє про переміну французького корабля „Норманді" на помічний.

Ринок праці та вишкіл.

Президент осудив як „нерозумні" і „невиправдані" зростаючі звільнення льояльних, продуктивних робітників в американських індустріях „тільки тому, що вони родились за границею, або тому, що мають по чужому звучачі призвіща". Він каже, що такі несправедливі звільнення зроджують „саме недовіря та розєднання, на які наші вороги розраховують".

Помічний директор ОПМ, Гилман, заявляє, що майже 2,500,000 осіб записалися до вишколу в праці военної індустрії від 1. липня 1940. року. Він звернувся до фахових шкіл, аби поширили свої курси. Він каже, що деякі военні контрактори плянують заняти стільки людей протягом наступних 6 місяців, скільки вони мали за останніх 18.

Автомобілі та гумові колеса.

ОПМ заборонило продаж нових пасажирських автомобілів та СПАБ затвердило ОПМ затримати їх виробництво „за пару тижнів". Тимчасова заборона подрібної продажі, доставки, купівлі, або винайму нових пасажирських автомобілів та нових легких і тяжких троків, залишиться в силі до 15. січня, коли має бути введена стала програма розпреділювання.

ОПМ надало право Управлінню Адміністрації Цін затримати всі нові ґуми, за виключенням для потреб служби здоровля, безпеки та виробництва. ОПМ встановило комісії для розпреділювання ґум в кожному повіті країни. Воно видало розпорядження, по якім ґуми можуть бути видані навіть в „необхідних" випадках тільки тоді, як місцевий управитель ґараджу, призначений як інспектор, підтвердить потребу, комісія затвердить прохання та коли кількість ґум проданих в кожному повіті не перевищить повітової квоти. Новими ґумами означено ті, що пройшли менше як тисячу миль. Нових обмежень на продаж вживаних ґумових колес нема.

Ціни.

Адміністратор цін, Гендерсон, встановив найвищі фабричні ціни на домашні печі для варення й огрівання і на цигарки та видав тимчасовий список цін на килими. Він вислав листа всім оптовим та дрібним продавцям цукру, яким зобовязує їх тримати ціни цукру такими, якими вони є тепер у дрібній продажі. Він встановив найвищі ціни на 39 родів імпортованої зеленої кави та переглянув попередні списки яких 1,800 товщів і оліїв, як також встановив ціни на смерекові, дуґласові двері, паперові дошки та бавовняні вироби.

Можливости военної служби.

Департамент війни оголосив, що прийматиме тут роджених цивільних летунів у віці від 21 до 46 для доставки аеропланів з фабрик Злучених Держав до країн, що дістають „ленд-ліз" допомогу. Повітряно-летунські корпуси будуть обучати обмежену скількість мужчин від 20 до 27 літ метеорольоґії. Обидві ґрупи можуть дістати призначення до резерви. Студенти-медики третього і четвертого річника та першо-річні практиканти можуть дістати призвання до резерви в армії та фльоті і дістануть дозвіл закінчити свої медичні студії перед призначенням до активної служби. Від 200 до 300 додаткових призначень в Запасні Корпуси Морських Цивільних Інжинірів мають для закінчивших каледжі осіб, з обмеженою інжинірською практикою. Бувші морські реґулярні та резервові старшини можуть знова вписатися в тій ранзі, яку вони мали при звільненню, якщо вони виступили з корпусів не більше як 4 роки тому.

Морська Комісія зменшила вимоги приняття морських кадетів та знизила термін їх вишколу на половину. Комісія Цивільної Служби видала поклик за тисячами стенографів, конче потрібних для державної, оборонної праці. Платня для початкуючих $1,440 річно. Форму аплікацій можна дістати в будькотрім поштовім уряді, першої або другої кляси.

Армія

Департамент війни управнив повернення до активної служби на 1. лютого всіх записаних резервістів, які не є на службі. Більшість з них це ті, які пройшли вишкіл та члени Національної Ґвардії, недавно звільнені з активної служби. Департамент каже, що він буде продовжатись запис добровольців від 18 до 35 років. Департамент затвердив систему для тимчасового підвищення всіх старшин на підставі вислуги.

Чужинці.

Ґенеральний Прокуратор, Бидел, наказав всім японцям, німцям та італійцям віддати місцевим поліційним урядам до 11. години п. п. 5. січня всі радіо-висилачі, радіо на короткі хвилі, фотоґрафічні апарати та всяку стрільну зброю. Він поправив розпорядження, реґулюючі переїзди ворожих чужинців, дозволивши обмежені переїзди в певних випадках, коли уділюються спеціяльні позволення.

Сільське господарство.

Департамент хліборобства доносить, що запаси сільсько-господарських продуктів є на високому рівні, з рекордною продукцією деяких з тих продуктів. Загальний рівень цін, що діставали фармери протягом місяця, кінчаючи 15. грудня, був на 42 ступні вищим від відповідного періоду останнього року. ОПМ уділило фабрикантам сільсько-господарського знаряддя 83 відсотки матеріялів, ужитих в 1940. році для нової машинерії, та 150 відсотків матеріялів 1940. року для виробництва запасових частин.

АВСТРАЛІЯ ГОТОВИТЬСЯ ДО НАПАДУ.—На випадок, якби японці захопили Синґапор, Австралія сподівається поважного клопоту, бо Австралія це один з головних продуцентів поживи для Британської Імперії. Карта показує головні продукти в ріжних провінціях Австралії.

PRESS REPORTS ON UKRAINE AND UKRAINIANS

UKRAINIAN WOMEN FETE WAGNER

Celebrating their 10th anniversary, members of the Women's Auxiliary of the Ukrainian Democratic Club of Hudson County Saturday night tendered a testimonial dinner to Assemblyman Marcel E. Wagner, first of Ukrainian blood to be elected to the New Jersey Assembly. A capacity crowd of more than 300 persons attended the affair, held at the Ukrainian Center, 181 Fleet St.

Guest speakers included Very Rev. Wladimir Lotowycz, pastor of the Ukrainian Catholic Church of SS. Peter's and Paul's; Commissioner William J. McGovern, Judge N. Louis Paladeau, Judge John J. Maloney and Bernard J. Berry, past grand knight of Jersey City Council, Knights of Columbus. The speakers were introduced by Assemblyman Stephen J. Jarema, of New York, who was toastmaster.

Among those present were Freeholders Teresa A. Maloney and Thomas J. Fleming, Nicholas Muraszko, a representative of the Ukrainian National Association; Roman Slobodian, secretary of the association, and Dr. Luke Myshuha, editor of Svoboda, organ of the association.

((The Jersey Journal, January 12, 1942)

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

Секретар відділу 102 У. Н. Союзу в Клівленд, О. — Пишете, що місцева польська ґазета подала на днях, що шість міліонів долярів У. Н. Союзу є заблаковані. Питаете, чи це є правдою. Повідомляемо, що ні. На подібний запит давала вже „Свобода" відповідь в переписці редакції з дня 2. січня. Тепер іще раз повторяемо, що ніякі гроші У. Н. Союзу не є заблаковані.

М. Б., Асторія, Л. Ай. — Багато дечого тепер пишеться в ґазетах, чи говориться, що є нічим іншим, а тільки брехнями. Та брехні й калюмнії одне, а закон і справедливість друге. На те останне ждемо. Очевидно, що ніяких арештів не було.

У переважній части Латинської Америки шкільний рік розпочинається в квітні або травні, а кінчиться в листопаді.

НАСЕЛЕННЯ ЧУЖИНЕЦЬКОГО РОДУ Й ОБОРОНА

У Ню Йорку зорґанізовано комітет, званий Emergency Committee for the Foreign Born, що поставив собі за ціль облекшити участь осіб чужинецького роду в праці коло оборони Америки.

Задумує він обняти своею діяльністю так тих, що ще не є американськими громадянами, як і тих, що вже ними стали, але котрі ще не володіють анґлійською мовою якслід, як цього вимагає новна участь у ріжних плянах оборони. Має теж цей комітет на цілі облекшити таким людям зрозуміння ріжних плянів, заряджень, тощо відносно оборони населення на випадок повітряних рейдів або інших нападів ворогів.

На чолі цього комітету поставлено паню Марію Чейз Ковл, виконну директорку „Інтернаціонального Центру", відомої організації „Уай-Доблю-Сі-Ей", що міститься при 341 Іст 17. ул. у Ню Йорку.

Цей комітет буде працювати в порозумінню з Урядом Цивільної Оборони (Office of Civilian Defense) та на спілку з ним приготовляти для нашого чужинецького населення практичні способи, в які вони можуть висказати свою льояльність і охоту помагати в теперішний час потреби.

Комітет власне щойно зорґанізував ґрупи для гачкування в чотирох центрах. Вовну для цього достарчається даром, як і знавців для ведення таких ґруп і їх навчання. Виткане одіння передається американським морякам і воякам.

Центри ці находяться під такими адресами:

International Center, 341 Іст 17. вул. у Ню Йорку; години: в середу від 1:30 до 3:30 сполудня, в середу від 7:30 до 9:30 вечером.

International Institute, 90 Joralemon Street, Brooklyn; години: вівторок і четвер, сполудня, від 2. до 4. год.

United Parents Association, 214 West 42nd Street, (третій поверх) у Ню Йорку. Години: вівторок сполудня 12:30 до 4:30.

Italian Welfare League, 345 Lexington Ave., New York; Години: що пятниці від 10. рано до 5. сполудня.

У міру потреби зорґанізується нові ґрупи для гачкування. Кожна особа, що приступить до ґрупи, може бути певна, що буде працювати в приемному оточенні й серед приязних людей.

Тих, що хотіли би дістати науку в першій допомозі або в домашнім лікуванні, взивається записатись у поданих вгорі чотирох центрах. Як лише зголоситься відповідне число осіб (чоловіків і жінок), відкриється для них школу. Кляси в „віджливлюванні" теж будуть заведені, як лише зголоситься відповідне число осіб.

ПРЕДСТАВНИК ДЕ ҐОЛЯ В АМЕРИЦІ ВИЇЖДЖАЄ ДО СИРІЇ.

НЮ ЙОРК. — Ґраф Жак де Сієс, особистий представник ґен. де Ґоля в Америці, та його шкільний товариш у військовій академії Ст. Сир (французький Вест Пойнт), вибираються до Сирії, щоб там в характері отамана (майора) служити у війську „вільних французів". Де Сієс був в активній французькій службі пдчас першої світової війни, відтак на ріжних дипл認атичних місіях в Лондоні й Вашинґтоні, а останньо рішився станути в ряди ґен. де Ґоля, щоб далі воювати за вільну та незалежну Францію.

РАДІО

Головні виконавці „Запорожця за Дунаем" виступлять в радіо!

Минулої суботи слухачі, що слухали радіо-години „Сурми" мали неаби яку несподіванку: п. Сурмач заповів, що найближчої суботи, 17. ц. м., на його радіо годині виступлять головні артисти-виконавці заповідженої на 1. лютого вистави опери „Запорожець за Дунаєм" (Вебстер Гол, Ню Йорк, Н. Й.). Отже виступлять в радіо Марія Сокіл, пані Лепкова, Степан Козакевич, проф. Антін Рудницький і др. Була це велика несподіванка, бо як загально відомо ці наші найкращі артисти ніколи на ніякій українській радіо-програмі не виступали і в суботу 17. вперше тисячі слухачів радіо-програми „Сурми" матимуть нагоду послухати цих наших знаменитих артистів.

НІМЦІ ЗАДУМУЮТЬ ПРИЛУЧИТИ ГОЛЯНДІЮ ДО СЕБЕ.

БЕРН. — Німецький комісар в Голяндії, д-р Сейс-Інкварт, заявив, що Німеччина незадовго влучить Голяндію до Німеччини і в той спосіб поставить її на рівні зо своїм рідним краєм. Це малаб бути свойого роду „ласка" для голяндців. Сейс-Інкварт заявив, що голяндці це ґерманська раса і їх треба інакше трактувати від поляків, які мають на стало призначеного „ґенерального ґубернатора".

ОБЄДНАНА КОМАНДА.—Обєднані Держави створили обєднану команду для сухопутніх, морських і повітряних сил південно-західного Пацифіку. До цього проводу належать: американський ґенерал Джордж Брет, британський ґенерал Арчиболд П. Вейвел; американський адмірал Томас Гарт і Чіянґ Кай-Шек, начальний командант китайських військ.

YOUR ARMY

(This is the thirty-second of a series of articles, prepared by Army Information Service, 90 Church Street, New York City, covering the history of the Army and giving facts and figures on its organization.)

The Infantry School is located at Fort Benning, Ga., a reservation of upwards of 110,000 acres, just south of Columbus, Ga. It is a great military laboratory where students are trained in the newest developments in modern infantry weapons and techniques while being indoctrinated with the qualities of direct leadership. The school has lavish military installations, and has equipment and units of several arms available. It was established more than twenty years ago, when the War Department decided to utilize the knowledge and experience gained in the First World War for the training of succeeding generations of young officers. Since its beginning thousands of officers of the Regular Army, the National Guard, and the Officers Reserve Corps, along with soldier technicians, have received an intensive military academic education at the Infantry School and have been tested on the similated battlefilds of the school as to their ability to apply their academic knowledge.

Veteran officers and enlisted men of the A.E.F. have attended the Infantry Scool to learn the tactical use of new weapons developed since the First World War and also to learn the tactical use of new weapons developed since the First World War and also to learn the new tactics resulting from a shift to the war of maneuver from a war of position. Young officers not long graduated from West Point go to school on the fields of the Infantry School and receive a training that round them out in the field, in a hard, practical way, so that they will learn to act promptly and intelligently when the unpredictable occurs in battle—as it invariably does.

Officers of the National Guard and those of the Reserve Corps who are products of the Reserve Officers' Training Corps and of the Citizens' Military Training Camps reach the Infantry School with what be called the landmarks of military knowledge. Young Reserve Officers, just out of college, have a sound understanding of the military fundamentals, but they lack the confidence which comes only after a test of theory in practical operation. At the Infantry School they get the training necessary to develop this indispensable military virtue. When they leave the school to go on duty with troops in the field they are ready to discharge competently their assigned duties. When it is realized that the great bulk of the officers of the Army today are from the National Guard or the Reserve Corps—and that for more than a year the great majority of the students at the Infantry School have been from the reserve components—the importance to the Nation's safety of this schooling of officers will be understood.

The Infantry School not only teaches officers the things they must know in order to perform their duties competently. It teaches them to teach what they have learned. They learn by ear, by eye and by doing. They listen to lectures on principles and methods. They watch demonstrations of new methods and tactics by troop units. They learn to identify the various gases of chemical warfare—vital knowledge—by sampling. In addition every student is required to do in the field everything which can be done by physical effort under conditions as realistic as they can be made—short of actual war.

Aside from its academic and training functions the Infantry School plays an important role in the development of new weapons and equipment for the Infantry. A research group, known as the Infantry Board, is located at Fort Benning. It considers matters concerning Infantry which are referred to it by the Chief of Infantry, originates ideas and makes recommendations to the Chief of Infantry in the interest of progress in Infantry techniques. The Commandant of the Infantry School acts as President of the Board. The Assistant Commandant serves as a member. The board submits every device to exhaustive tests with the idea of making certain that not only will the material being tested give a performeance which will enhance the power of Infantry, but that it will stand the hard usage of battle conditions without any impairment of its effectiveness.

Since the days of the Roman Legion—with a few comparatively brief interludes when horsemen held sway—Infantry has been the backbone of all Armies. Other Arms have been merely auxiliaries which supported Infantry until it could come to grips with the enemy, take over the ground, organize it, and hold it. Military students incline to the view that modern invention has not changed this basic role, although the manner in which it is played has been modified considerably. The change is reflected in the increase in the Infantry's weapons, in the use of which all students at the Infantry school are trained. Of these there are eleven:

The .45 caliber pistor; the rifle—either the Garand or the Springfield; the bayonet; the hand grenade; the Browning automatic rifle; the light machine gun; the 60 millimiter mortar; the heavy machine gun; the 81 millimeter mortar; the '50 caliber machine gun and the 37 millimeter anti-tank gun. That more will be developed is not improbable. This will mean more courses at the Infantry School.

The courses at the Infantry School at present are as follows:—

For officers: Rifle and Heavy Weapons Company Course; Battalion Commanders and Staff Officers' Course; Communications Course; Motor Maintenance Course.

For enlisted men: Enlisted Radio Operators Course; Motor Mechanic Course; Officer Candidates' Course.

For officers and enlisted men: Parachute Replacement Course.

The Infantry School has available for training purposes an Infantry regiment and a Field Artillery battalion, which are employed in conjunction with the school to work out problems. An Armored Division, a Motorized Division, Parachute Group, two observation squadrons and a bombardment group are located at Fort Benning. When these organizations are not absent on maneuvers they are available for cooperation with the school so that the students get practical training in teamwork with various branches of the Army.

ЖІНКИ ЯК ПОЛІЦАЙКИ. — Сорок жінок у віці від 18 до 40 літ зголосилося до служби при поліції в Ню Йорку, щоби стерегти летнища Ля Ґвардії. На світлині одна така поліцайка розмовляє з Ґестом, відомим лікарем в польо, що виїзджав з летнища.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ЛОРАЙН, О. — Місячні збори Тов. Український Народний Союз, від. 50., відбудуться 18. січня, в годині 1. пополудні в галі під ч. 2545. Проситься членів прийти. — М. Шемляк, секр.

ЙОРКВІЛ, О. — На річнім мітінгу Тов. ім. Івана Франка, від. 77., що відбувся 21. грудня, вибрано такий уряд на рік 1942.: Федащ Петро, предс.; Михайло Йоган, заст.; Евстахій Яремцьо, секр.; Стефан Яремцьо, заст.; Йосиф Зоць, кас.; Стефан Телевяк, заст.; контр. комісія: Петро Головін і Микола Зарічний; надз. хорих: Василь Яцейко і Антін Місько; Антін Шкуринаш, дверник. Мітінґи будуть відбуватись в тов. Стефана Телевяка, в третю неділю в місяці. Слідуючий мітінґ відбудеться 18. січня. Проситься всіх членів, місцевих і позамісцевих, щоб явились, бо буде справоздання старого уряду і інші важні справи. — За уряд: Петро Федаш, предс.; Микола Зарічний, секр.; Йосиф Зоць, касієр.

АКРОН, О. — **Річні збори** відділу 295. відбудуться в неділю, 18. січня, в годині 1:30. в гали церковній на Вашингтон і Абел ул. Обовязком членів явитися на цих зборах, почути справоздання урядників і вибрати уряд на 1942. рік; полагодити деякі важнійші справи, як і дати ухвали на біжучий рік. Рівнож дається до відома членам, що на цих зборах буде приюсутна головна урядничка У. Н. С. Хто з членів має нових кандидатів до У. Н. С., проситься привести їх зо собою на збори, не забувати за всякі залеглости до братської каси. — За уряд: М. Філяс, предс.; М. Петруха, кас.; В. Пулк, секр.

ІСТ СТ. ЛУІС, ІЛЛ. — Уряд від. 308. на рік 1942.: Іван Селяник, пр.; Дмитро Бакай, заст.; Петро Івасишин, секр.; Федор Данько, заст.; Петро Коробій, кас.; Йосиф Івасишин, заст.; Петро Лесеганич, Йосиф Івасишин, контрольори; Юрко Селяник, Василь Заяць, надзир. хорих; Максим Івасишин, дверник.

КЕЧУН, ПА. — Збори 15. відділу У. Н. С. будуть відбуватися в першу неділю по 15. кожного місяця. — Марія Флак, секр.

КЛИВЛЕНД, О. — Сестр. Н. З. П. Діви Марії, від. 112., буде мати місячні збори в неділю, 18. січня, в гали церковній, зараз по другій Сл. Божій, як кожного місяця. Просимо всіх членкиць прийти на ці збори і заплатити свої належні вкладки. Також пригадуємо тим, котрі ще позісталися зо старого року зо своїм недобором, вирівнати на тих зборах. Новий уряд на рік 1942.: Марія Ліска, предс.; Марія Бойко, заст.; Катерина Ґабрівська, фін. секр.; Параня Ризун, кас.; Ева Лялюк, Анна Декан і Софія Лазуке, контрольорки; Ева Сільчак і Катерина Кедю, надзирательки хорих; Магдалина Тимчина і Марія Савчин, до прапорів; Катерина Худю і Марія Гавриляк, заступниці; К. Ґабрівська і Е. Лялюк, делеґатки до Злучених Орґанізацій.

МИЛВОКІ, ВІС. — Збори Тов. ім. Івана Франка, від. 103., відбудуться в суботу, 17. січня, в 7. годині вечора, в церковній салі, 1231 Вест Скат ул. Проситься всіх членів, місцевих і позамісцевих, прибути на збори. Маємо важні справи до рішення. Уряд Тов. вибрано на рік 1942. такий: Григорій Дац, предс.; Т. Танін, заст.; М. Адамчук, кас.; Ів. Пунько, заст.; Т. Барсук, секр.; Н. Кудринський, заст.; контр. комісія: Павло Стецик, П. Маґеровський, А. Ґатала; надзир. хорих: Ів. Гірський, А. Ґатала; хоружий: Н. Петричка. Збори Тов. будуть відбуватися кожного місяця в суботу по 15. в 7. год. вечора. — Гр. Дац, предс.; М. Адамчук, кас.; Т. Барсук, секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. — Місячні збори Бр. св. О. Николая, від. 175., відбудуться в неділю, 18. січня, в год. 1. пополудні, в гали У. Н. Дому, 4655 Мартин. На ті збори повинні усі члени прибути начас. На річних зборах, котрі відбулися 21. грудня, вибрано через акламацію той самий уряд, що був у 1941. році. Ухвалено, щоб Бр. закупило Бонди Оборони за суму $200. — В. Братусь, предс.; В. Білінський, кас.; В. Бартош, секр.

ШІКАГО, ІЛЛ. — Збори Сестр. Благовіщення, від. 125., відбудуться в неділю, 18. січня, в год. 12:30 сполудня, в парохіяльній гали при Оклей і Райс ул. — А. Васильовська, предс.; О. Олепець, кас.; І. Подола, секр.

АЛЕНТАВН, ПА. — На річних зборах Бр. св. Арх. Михаїла, від. 147., на 1942. рік зістав вибраний той самий уряд, що був у 1941. році. Місячні збори відбудуться в неділю, 18. січня, в 2. годині пополудні, на гали парохіяльній, 803 Норт Фронт Стр. Просимо членів прийти на означений час. Члени, котрі маєте довг у відділі, старайтеся цего року його сповнити, бо то якось не файно перетягати ті довги з року на рік. Часи тепер ліпші, тай можна довги сповнити, лише треба хатіти. Самі знаєте, гроші з каси вичерпуються. Ухвалено $50 на Червоний Хрест, а також закупити Бондів за $200. Пропонуємо і другим відділам піти нашими слідами. Просимо Батьків і Мамів, котрі маєте діти, а не є в У. Н. Союзу, вписуйте їх до Союзу, бо в Союзі маємо тепер ріжного рода поліси так, що навіть битують американські асекурації. Памятаймо, що молодіж наша, діти наші, то наша будучність. Просимо й напоминаємо членів: старайтеся заплатити свої вкладки найдалі до 25. Члени, що не заплатять начас, будуть суспендовані. — За уряд: Й. Мятковський, предс.; Ів. Рудакевич, кас.; І. Федорак, секр.

НАНТІКОК, ПА. — **Річні збори** Тов. Вільна Україна, від. 319., відбудуться 18. січня, в год. 12:30. Прошу членів, щоб прийшли і вибрали уряд на 1942. рік. Прошу контр. комісію, Петра Гишка й Миколу Вовка, щоб прийшли до галі в 7. годині ввечір в суботу, 17. січня, і обрахували доходи і розходи Тов. Прошу всіх членів явитись начас. — Секретар.

КЛІВЛЕНД, О. — Тов. Згода, від. 358., вибрало новий уряд на рік 1942.: Катерина Мураль, предс.; Софія Когут, заст.; Марія Федик, кас.; Стефанія Паливода, фін. секр.; Анна Карась, рек. секр. Місячні збори відбудуться 18. січня. Проситься всіх членкиць прийти на ці збори до Нар. Дому, Іст 14. вул. — А. Карась, секр.

ПЛЕЙНС, ПА. — **Річні збори** Бр. св. Андрея, від. 48., відбудуться в домі Михайла Нагребецького, 84 N. River St., Plains, Pa., в неділю, 18. січня, в годині 2. пополудні. Проситься всіх членів прибути хотяй на річні збори, бо будуть важні справи до вирішення і вибір уряду на 1942. рік. Не явившийся член буде караний після статута. Тим самим проситься контрольорів прийти в суботу до Михайла Нагребецького ввечір в годині 6., бо треба конечно переглянути книжки перед мітінґом. — Василь Березовський, предс.; М. Нагребецький, кас.; Олекса Мозола, секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ. — Річні збори Тов. „Свобода", від. 25., відбудуться в льокали „Свободи", 83 Ґренд Стріт, у пятницю, 16. січня, в год. 4. пополудні. — Уряд.

ПЛЕЙНФІЛД, Н. ДЖ. — Місячні збори Тов. ім. Івана Франка, від. 372., відбудуться в пятницю, 16. січня, в годині 7:30 ввечір, в домі, де звичайно збори відбуваються. Просимо всіх членів прийти на ці збори конечно. Буде справоздання контролі за 1941. рік. — Ю. Толинський, предс.; Василь Реновець, кас.; Й. Ярема, секр.

ВЕСТ ПУЛМАН, ІЛЛ. — Річний мітінґ Бр. св. Арх. Михаїла, від. 342., відбувся 21. грудня, в год. 2. в галі парохіяльній, 12205 Парнел Еве., в присутности половини членів. Новий уряд на рік 1942: Іван Лаголо, пр.; Василь Гупиця, кас.; Лука Вілик, заст. предс.; Ілля Гаврищків, рек. секр.; контр. комісія: Михайло Семчишин і Стефан Гасюк. Кожний член має заплатити свою місячну вкладку найдалі до 25. кожного місяця; інакше буде суспендований. — Peter Kostiuk, Fin. Sec., 12251 So. Sangaman St., Chicago, Ill.

ШІКАГО, ІЛЛ. — Річні збори Тов. ім. Дмитра Вітовського, від. 301., відбулись в неділю, 4. січня, в парохіяльній сали при 1944 В. Ірі вул. На цих зборах були присутні самі старші члени. Молодих не було нікого, хотяй їх є споре число в відділі. Вибрано новий уряд на 1942. рік: Антін Семчук, предс.; Лука Доманьчук, заст.; Кость Гавлічинський, кас.; Параня Гнатишин, рек. секр.; Мих. Горний, фін. секр. Антін Галущак і Стефан Семенюк, контрольори. Рішено закупити два бонди оборони по сто долярів. Рішено дати як дарунок на свята для члена, що втратив ногу, 25 долярів. Збори будуть відбуватись, як і попередно, в першу неділю по першім. Кожний член обовязаний платити вкладку на зборах наперед, не позаді, як було попередно, бо секретар обовязаний кожного члена суспендувати, як буде позаді один місяць. Адреса секретаря: M. Horney, 2123 W. Superior St. — За уряд: А. Семчук, предс.; Кость Гавлічинський, кас.; М. Горний, секр.

НОРТГЕМПТОН, ПА. — Річні збори Сестр. св. Ольги, від. 318., відбулися 14. грудня 1941. Полагоджено всі справи відділу та вибрано уряд на рік 1942: Петронеля Маслюк, пр.; Паранька Дворжак, заст.; Онуфрій Палій, касієр і заст. секр.; Іван Брощак, секр.; Юлія Тхорик, заст. касієра; Антін Костів і Валентин Дворнік, контрольори; Дмитро Дробот і Паранька Дворнік, надзир. хорих. Позамісцеві члени зволять звертатись в членських справах на адресу секр.: Іван Брощак, 1384 Stuward St., Northampton, Pa.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА. — Місячні збори Тов. ім. Івана Франка, від. 83., відбудуться в неділю, 18. січня, в годині 1. пополудні, в домі Тов. У. А. Горожан, 847 Норт Френклин ул. Проситься членів прибути на ці збори, де є важні справи до вирішення. Довгуючих членів напоминається, щоби прибули й вирівнали свої вкладки. Подається до відома членам, що на річних зборах зістали вибрані урядниками Товариства на рік 1942: Михайло Кончик, предс.; Олекса Бабик, кас.; Семен Чорномаз, секр.

РАНКІН, ПА. — На річнім мітінґу Бр. св. Григорія, від. 24., вибрано слідуючий уряд: Анна Круль, предс.; Анна Кушнір, кас.; Микола Щур, секр. Мітінґи будуть відбуватись у третю неділю по першім, в годині 3. пополудні під ч. 344 — 2. вулиця. На річнім мітінґу була пані Малевич, заст. голов. предсідника У. Н. Союзу. Пані Малевич забрала слово і сказала пару слів, коротенько і мудро, і це члени взяли під увагу. По коротких нарадах ухвалили 10 долярів на Червоний Хрест. Також ухвалили купти 2 бонди по $18.75. Пані Малевич дала признання нашому відділові, бо не є великий, ні не є багатий, а так гарно поступає. Слідуючий мітінґ відбудеться в неділю, 18. січня, в годині 3. пополудні. Проситься прибути на означений час. Є важні справи до полагодження. Хто ще не має свої діти вписані до У. Н. Союзу, то проситься вписати, а не пожалує ніколи, а буде задоволений. — Микола Щур, секр.

АСТОРІЯ, Л. АЙ. — Чергові збори Бр. св. О. Николая, від. 5., відбудуться в домівці У. Д. Клюбу, 31-14 Ґренд Еве., Лонґ Айленд Сіті, Н. Й., в суботу, 17. січня, в годині 7:30 вечером. Усі наші члени й членкиці повинні обовязково підчас цих зборів явитися, вплатити перед зборами свої принaлежности і вислухати уважно протоколів і касових звітів, з чого переконаються, що відділ наш постійно росте та фінансово могутніє. — За уряд: Михайло Ґалан, пр.; Григорій Василик, скарб.; Михайло Беля, секр.

FREELAND, PA. — Brotherhood of St. Peters & Pauls, Branch 429 of the U. N. A., will hold its yearly meeting in the Church basement, on Sunday, January 18, 1942, for the election of new officers. All members are requested to attend. — By order of John Perkosky Jr., Sec.; John Shpock, Pres.

НЮ ГЕЙВЕН, КОН. — Збори Тов. Любов, від. 370., відбудуться в неділю, 18. січня, в церковній галі, 127 Парк ул., точно 12:15 пополудні, то є по Сл. Божій. Проситься всіх членів прибути на збори. Буде звіт контр. комісії за рік 1941. На рік 1942. уряд вибраний такий: Петро Волянюк, предс.; Мифд. Мурин, заст.; Михайло Сампара, рек. секр.; Гнат Хомета, заст.; Василь Гіна, фін. секр.; Анна Хабінець, заст.; Кароль Стасюк, кас.; Володимир Колесняк, заст.; К. Марущак, М. Довгий, Г. Хомета, контрольори; В. Слободян, П. Василик, А. Мурин, Я. Гіна, надз. хорих; Мих. Сузанський, капітан. — М. Сампара, секр.

ВПИСУЙТЕ СВОЇХ ДІТЕЙ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ І В ТАКИЙ СПОСІБ ЗАБЕЗПЕЧІТЬ ЇХ БУДУЧЧИНУ.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ҐАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ, А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.

ТАРЗАН, ч. 483. Пропав.

Здогадуючися, що цей грізний і відважний Тарзан був спільником адаків, обережний капітан приказав його згладити.

З його приказу посипалася сальва гострих стрілен в напрямі Тарзана, який плив до корабля.

Нагло він пірнув та зник під водою. Минули хвилини, але він не появлявся на поверхню води.

„Він певно вже вбитий" — промуркотів капітан. „Жадний живий чоловік не міг би перебувати так довго під водою".